

Lehce mrazivým sobotním ránem.

Vedla naše procházka s Rumičkem.

Brtník totiž vyrazil s háravou Taliprdovou na výlet na chalupu. Minulý pokus o přesun traktůrku nevyšel, protože za á), se traktůrek nevejde na náš vozík (ač jsem to při jeho koupi tehdá ověřovala u prodejce, kterej se dušoval, že v pohodě) a za bé) milej traktůrek píchnul gumu. A právě pro tu gumu Brtník jel. Já našla v okolí dobrej pjomatikoservis a domluvila tam opravu.

Brtník je ranní ptáče a tak s Flekaticí vyrazili poměrně brzo. To my si s Rumouškem užili krásný a klidný ráno, povalování v duchnách a pomalý vstávání, kdy si nejdřív pěkně promnete očička a pak si protáhnete žížalkama záda:

https://zrzavec.com.cz/wp-content/uploads/2021/12/20211120_105244_001_001_001.mp4

Rumoušek " v pyžamku" ☐ ☐

Lehce mrazivým sobotním ránem.

A taky trocha péče o tělo ☐ (učím Rumíčka nechat si brousit dráčky)

https://zrzavec.com.cz/wp-content/uploads/2021/12/20211120_104933.mp4

(nebojte, nebojte ohařící nechodí spát v pyžamku, to jen Rumouš v rámci blbnutí přitáhnul moje tričko a tak jsem mu ho navlíkla, ať je zábava. Foťák do toho zase hodil vídle a Rumíčkův gezicht rozmazal, hlavně, že pruhy jsou ostrý!)

Původně jsem chtěla nejdřív udělat snídani a zatopit, ale pak jsem si řekla, že houbeles. Že radši vypadneme ven, když se tak trošku klube sluníčko.

Popadla jsem batoh a nakrájela si do něj jablíčka, pak taky kabeličku, narvala do ní nejen míček a dobrůtky, ale taky dobrůtky pro veverky, protože jsem tuhle v Lidlu objevila, že to zase mají. Koupila jsem hnedle čtyři balení a tak teď můžu před zimou fedrovat i ty veverky. A to jsem ani netušila, že Brtník bude mít cestou jedno veverčí setkání, který mu teda závidím.

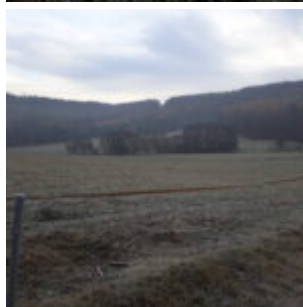
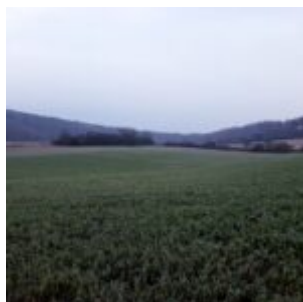
Jel po takový malý silničce a proti němu si to štrádovala veverka. Klasická zrzka s kušnou narvanou voříškama. Začal brzdit a měl za to, že veverka přeběhne na stranu. Kulovaný, valila si to přímo proti němu, tak halt musel zastavit provoz, než se madáme uráčila sejít ze silnice do příkopu. Zas chápu - vláčet plnou hubu vořechů, taky půjdu po silnici radši. Nejsou tam žádný překážky, pěkně to odsejpá ☐

Když jsme se vybatolili s Rumíčkem konečně ven, hezky zlehýnka mrzlo. Cinkla jsem Brtníkovi, abych zjistila, jak na tom s tím kolem je. Ešivá se mu to podařilo sundat. Akorát

Lehce mrazivým sobotním ránem.

se vraceli od chalupy k autu, který touhle dobou už parkujeme u nádraží. Tak to vypadalo, že bychom se domů mohli dostat skorem podobně, jak jsem tak odhadovala.

Přeběhli jsme naši louku a vydali se cestou kolem pastvin dolů. Těšila jsem se, že si udělám nějaký to pěkný fotos /no pěkný, jako v mým podání pěkný, že jo :D/ . Enemže to bych nesměla být Kuba Kubikula a musela bych mít nabitej foťák. Takže ve výsledku mám jen tohle, pak mi cípнул mobil:

Nic moc, ale co už, že jo.

Vydali jsme se cestou tentokrát přímo k lesu, louky jsme si nechali až nakonec. Rumíček chtěl chvilku balonek a pak usoudil, že si bude jen tak hopíkat šťastlivě prostorem. To mi vůbec nevadilo, protože on ten oslizlej balonek, když už nám mrzne - i když jen trošánek - nejni na manipulaci nic moc.

Vyšlápli jsme nahoru a zatočili bučinou do smrkovýho úseku s krmelcem. Tam jsem sundala batoh a nasypala jablíčka do krmelce. Pěkně spravedlivě na obě strany, aby se k tomu mohli dostat fšící. Rumíček si mezitím čmucharal kolem stopičky, kdo tu prošel, kdo se zdržel a tak jako podobně. Pak jsem sáhla do taštičky a šla instalovat to krmení pro veverky, ať si holky taky narvou pupek.

Splnili jsme svoje stravovací povinnosti a mohli se jen tak cournout lesem. U starýho padlýho buku si Rumoušek zahopíkal jako ten agilní pejsek. On z toho má vždycky takovou radost, když dojde na gymnastiku :-). Rozradostnil se sám sebou natolik, že se hrnul z lesa na louku dost napřed. Až jsem na něj houknout i musela! Nechci totiž, aby psi z lesa vybíhali osamoceně, chci aby případný myslivec viděl, že k někomu patří, s někým jdou a jsou ovladatelní. Takže pěkně musel hodit brzdu a počkat si na mě.

Měla jsem namířeno dolů k vodárně, kde ještě pořád ležely ty velký smrky v plotě. Že si jako narvu chvojí na výzdobu adventní. Šli jsme si loukou, jako velcí páni a najednou kus před námi traktor. "Ahá, asi paní farmářka.", říkala jsem si. Jenže pak jel traktor přesně k vodárně a já tam zaregistrovala ruch. "No do háje zelenýho! Tak to máme ale kurník smůlu." tvrdila jsem Rumoškovi, kterej nebyl stejného názoru, páč měl zrovna balonek a když máte balonek, nemožete mít přece smůlu. □

Prošli jsme kolem vodárny a pokračovali dál do lesa. A pak jsem si řekla, že líná huba-holý neštěstí a otočila jsem se na patě svých holinek. Došla jsem zpátky k vodárně a vlídně oslovila nejbližšího pracovníka: "Dobrý den pánové, bylo by moc troufalý, kdybych vás poprosila, že bych vešla za plot a natrhala si nějaký to chvojí? Psa budu mít u sebe. " "Jasněěě, pote dál!" A tož jsme šli dál. Rumíček si pocvičil aspoň odložení bez vodítka a já si narvala plnej, ale plnej batůžek větviček na zdobení. Nakonec jsem pěkně poděkovala a zanechala pány v jejich bohubilé činnosti.

Vyšli jsme přes louku nahoru ke kapliče, natrhala jsem pár šípků do čaje a když jsme scházeli dolů k vesnici, viděla jsem přijíždět auto, který mohlo být klidně i naše. Kopli jsme do vrtule a u sousedky jsem pak ponoukla Rumíčka, že aby šel Brtníkovi naproti. Tooo bylo vítáníčko. Taliprdová vypuštěná z kufru mě radostí málem přizabila, jak kdyby mě sto roků neviděla. A pak se šla rásit s Rumoušem. Vzhledem k tomu hárání jsem to pak musela rozehnat jak demonstraci, neb Rumíček mívá tendence si myslet, že "Rvačka k lásce

Lehce mrazivým sobotním ránem.

schůdeček, s úctou Štajník-.Rumíček” (ešivá vodhalíte co prarafrázuju?) □ .

Nu a pak šup domů a připravit velmi pozdní snídani. A taky zatopit v kamnech, protože po pobytu na tom lehkém mrazíku, člověk teplo kamen rozhodně uvítal.